

2. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України № 64/2022. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397>.

3. Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо надання соціальних послуг у разі введення надзвичайного або воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях: Постанова Кабінету Міністрів України від 07.05.2022 № 560. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/560-2022-%D0%BF#Text>.

4. Про організацію надання соціальних послуг. Постанова Кабінету Міністрів України; Порядок, Перелік від 01.06.2020 № 587. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/587-2020-%D0%BF#Text>.

5. Про соціальні послуги. Закон України від 17.01.2019 № 2671-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text>.

*Марина Редько,
здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 231 «Соціальна робота,
Соціальна педагогіка. Практична психологія»,
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка» (м. Полтава)*

*Науковий керівник: Тетяна Івченко,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної роботи,
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка» (м. Полтава)*

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В УКРАЇНІ

Постановка проблеми. Сьогодні, в умовах складної економічної ситуації, коли збільшується кількість знедолених та послаблюється фінансова спроможність держави, актуальною проблемою є формування грамотної соціальної політики держави. Своєю політикою держава бере на себе найважливіші завдання щодо забезпечення прав людини в соціальній сфері. Суть цієї політики полягає в недопущенні погіршення умов життя людей, забезпеченні ефективною зайнятості та обмеженні надмірного зростання безробіття, створенні необхідних умов для поступового поліпшення матеріального становища та умов життя різних верств і груп населення. З огляду на світовий досвід єдиним перспективним шляхом у соціальній політиці є відмова від загального принципу соціального захисту. Необхідно заохочувати ініціативу працюючого населення та розвивати допомогу. Мета. Дослідити розвиток соціальної роботи в Україні та визначити основні механізми праці для забезпечення соціальною підтримкою населення.

Виклад основного матеріалу. Незважаючи на всі зміни та процеси, які зараз відбуваються в українському суспільстві, соціальна політика та соціальна робота як

практична реалізація цієї політики є невід'ємною частиною та важливим механізмом розвитку України як соціальної держави та формування громадянського суспільства.

При цьому незмінними були і залишаються: обсяг, мета і тематика соціальної політики, основні напрями реалізації та практичні механізми реалізації. Насправді (в теорії і на практиці) це виглядає так. Сфери соціальної політики: соціальне забезпечення, зайнятість, охорона здоров'я, житло, освіта. Мета соціальної політики: все населення країни. Суб'єкт соціальної політики: держава. Соціальна політика має три основні напрямки: передбачення надзвичайних подій (наприклад, природних і техногенних катастроф, епідемій, голоду тощо) і, за необхідності, державні гарантії, спрямовані на пом'якшення врівноваженості суспільства після них; перерозподіл ресурсів для забезпечення певного рівня життя всіх соціальних груп для послаблення потенційної соціальної напруги; регулювати спосіб життя громадян за допомогою стимулів (наприклад, неоподатковувана благодійність) і репресій (наприклад, боротьба розповсюдженням наркотиків тощо) [2, с. 59].

Реалізація соціальної політики може бути забезпечена запровадженням відповідних механізмів:

- нормативно-правових механізмів, які включають створення цілісної системи соціальних стандартів, розроблення соціального бюджету в державному та муніципальних бюджетах, декларування сімейного бюджету, що визначає право на отримання адресної допомоги;

- економічні – зміни податкової системи, вирішення проблеми розвитку внутрішнього ринку споживчих товарів і послуг, захист вітчизняного виробника;

- суспільно-політичний – запровадження тристоронньої системи соціальних партнерів, участь у реалізації соціальних програм політичних партій і громадських організацій та інших громадських інститутів [1, с. 73].

Основним загальним механізмом практичної реалізації соціальної політики є соціальна робота як система теоретичних знань і заснованої на них практики, метою якої є забезпечення соціальної справедливості шляхом підтримки найменш захищених верств суспільства та боротьби з соціальною ізоляцією. Оскільки соціальна політика значною мірою «належить» до інтелектуальної сфери, важливо пам'ятати, що управління інтелектуальним виробництвом орієнтоване на взаємовідносини між його керівниками та його учасниками. В освіті – це той, хто навчає, і той, хто навчається, у культурі – той, хто контролює цей процес і той, хто створює продукт мистецтва, літератури, культури, у соціальній роботі – той, хто організовує і кому безпосередньо адресовано. Центральним елементом соціальної політики є соціальне управління, тобто управління відповідними соціальними процесами в суспільстві. Соціальне управління – це один із видів управління, завданням якого є забезпечення задоволення потреб прогресивного розвитку суспільства та його підсистем [3, с. 28]. Основним завданням соціального управління є розробка та реалізація соціальної політики,

спрямованої на забезпечення соціально-економічного розвитку країни, підвищення рівня життя населення, поліпшення умов його праці та побуту та розвиток демократії.

Висновки. Суб'єктом соціального управління є державні та недержавні спеціалізовані органи і служби, в тому числі соціальної сфери, професійного життя і т. д. Координатором реалізації соціальної політики є, звичайно, уряд, державні установи – міністерства, відомства та їх підрозділи. У найширшому розумінні об'єктом соціального контролю є населення країни в цілому. Наведені особливості української соціальної політики та соціальної роботи визначають сутність і характер концептуальних засад їх розробки та практичної реалізації.

Список використаних джерел:

1. Савчин М. В. Педагогічна соціальна психологія. Навчальний посібник. Дрогобич: Видавнича фірма «Відродження», 2018. 208 с.
2. Рідкодубська Г. А. Професійне вигорання соціальних працівників. *Вісник Запорізького національного університету. Педагогічні науки*. 2020. № 1 (34). С. 266–271.
3. Шевців З. М. Соціально-педагогічна діяльність як навчальний предмет// Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти. *Наукові записки РДГУ*. Випуск 35, 2016. С. 35-38.

*Юлія Савєнкова,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 231 «Соціальна робота.
Соціальна педагогіка. Практична психологія»,
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»(м. Полтава)*

*Науковий керівник: Наталія Литвинова,
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки,
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»(м. Полтава)*

ІНТЕГРОВАНІ СОЦІАЛЬНІ ПОСЛУГИ В ГРОМАДІ

Постановка проблеми. Нормальний розвиток функціонування будь-якої сфери життєдіяльності суспільства вимагає рано чи пізно впровадження інноваційних практик діяльності. Сфера соціальної роботи не являється винятком. У сучасної людини змінюються погляди на основні потреби, гуманізація підходів до побудови нових відносин між системою соціального захисту та людиною, вимоги до якості соціальних послуг зростають на державному рівні, і це впливає на діяльність соціальних служб, з'являються нові зразки соціальної роботи із вразливими групами населення. Низка соціальних проблем залишається не вирішеною, вона звісно впливає